

1918—20, havde jo ikke til Formaal at faa en Grænse, som var officielt anerkendt af Tyskland, tværtimod, den Politik vilde umuligt have kunnet skaffe os en saadan Grænse. Det var en Politik, der gik ud paa at skyde Danmarks Grænse langt ned Syd for den nationale Skillelinie, langt ned i tysk Befolkning. Den Politik maatte have medført et varigt om end til Tider latent Fjendskab og maatte til Konsekvens have haft en stor Rustningspolitik i Danmark. Hele den Politik var efter min Mening ganske urealistisk, ogsaa urealistisk i den Forstand, at et halvt Hundrede Aars Udvikling i Danmark maatte have kunnet sige alle de Mænd og Kvinder, som var Tilhængere af en saadan Politik, at den var uigennemførlig. Men denne Politik bidrog maaske i ikke ringe Grad til, at den anden Politik, den nationale Grænsepolitik, ikke kunde opnaa en officiel Anerkendelse. Enhver Mulighed derfor blev kvalt ved, at man slog paa Følelsesstrengene, som virkede. Den mindste Antydning i saa Henseende i Efteraarsmaanederne 1918 rejste en Storm her hjemme mod enhver Politik, der kunde udlægges som direkte Forhandling med Tyskland om Muligheden for at faa en officielt anerkendt Grænse. Da jeg sammen med det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og to andre Socialdemokrater var i Bern i Begyndelsen af Februar 1919, naaede vi at faa det tyske Socialdemokratis, begge Grupper, Anerkendelse af den Grænsepolitik, som blev den endelig stadfæstede. Der er altsaa ved direkte Forhandling mellem det danske og det tyske Socialdemokrati — hvad det ærede Medlem for øvrigt ved en Lejlighed har anerkendt — naaet, at i alt Fald et stort Parti og et Parti, som dog har ikke ringe Fremtidsmuligheder i Tyskland, har anerkendt denne Grænse. Men det, jeg vilde pege paa, er den Modsigelse, der er i det ærede Medlems Tale. Han førte selv en Politik, der ikke kunde naa den omtalte Anerkendelse; men denne Politik, som ogsaa han medvirkede til, har bidraget til, at den anden Politik, som Grev Brockdorff-Rantzau.... (Formanden ringer). Ja, maaske kan jeg faa Ordet en Gang til efter det ærede Medlem, idet der var endnu en lille Bemærkning, jeg vilde gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at den nuværende Grænse var ikke anerkendt af noget betydningsfuldt tysk Parti. Maaske er det en Fortalelse, thi det ærede Medlem maa dog vide, at Tysklands største Parti og i alt Fald et af de betydningsfulde Partier, et Parti, som nu tæller, saa vidt jeg husker, lidt over to Hundrede Mandater i den tyske Rigsdag, har for mindre end et Aar siden gennem en officiel Proklamation fra de danske og tyske Socialdemokrater erkendt, at den nuværende Grænse er den, som bør være Grænsen mellem Danmark og Tyskland. At diskutere det første Afsnit af det ærede Medlems Tale vilde være ganske umuligt for mig, fordi der er et saa svælgende Dyb befæstet mellem os. Jeg konstaterer kun, at alle Chauvinister er ganske ens, de vil gøre Vold paa andre Mennesker. Det vil jeg og mine Partifæller ikke være med til, vi vil have Lov at beholde vort Fædreland og respekterer derfor ogsaa andres Ret i saa Henseende. Det er dog levende Mennesker, der er Tale om. Hvis det var Jorden i Sønderjylland, der var Tale om, hvorfor saa ikke forlange Norge, Skaane, Halland og Bleking og alt det, som i sin Tid har tilhørt Danmark? Harald Scavenius er ikke min Partifælle; men jeg vil gerne sige, at jeg vilde føle mig tryk, selv om den graa Kat sad som Leder af dansk Udenrigspolitik. Men hvis en Kat af mere ubestemmelig Farve med Navnet Holstein blev Leder af dansk Udenrigspolitik, vilde jeg hurtigst muligt flytte mit Skilt hen paa et Sted, hvor den Udenrigspolitik ingen Virkning havde. Der er den Mærkelighed ved alle glødende Nationalister, at de forudsætter hos deres Tilhørere, at de er Internationalister, de slaar altid om sig med en Masse fremmede og internationale Ord i deres Taler.

Formanden: Med Udtrykket „Vold paa andre Mennesker“ har det ærede Medlem forhaabentlig ikke tænkt paa det ærede Medlem Hr. Holstein, der nys havde Ordet.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg maa dog vist give mig Ret i, at et Parti, som styrter en Regering paa det nationale Spørgsmaal, der paa det daværende Tidspunkt var aktuelt, og kræ-